

Släktmöte. Signestorp. 2001

Här kommer en kortfattad redogörelse för anledningen till att vi mötas här i dag.
När startade ”Släktföreningen Ebbarp – Signestorp”?

Varför dubbelnamn?

Vad är ”Stiftelsen Jöns Jonsgården”?

För många av er unga mellan 20 – 40 år kan man nog säga att ni tillhör den 6:e generationen inskrivna i släktaflan härifrån Signestorp d.v.s. er farfars farfars far bodde här – enkelt uttryckt. Det var Jöns Jonsson – därav Jöns Jonsgården.

Jöns föddes 1799, utombys, borta på Väsby Hovgård, mot Höganäs till, på andra sidan av Kulla Fälad, som sträckte sig från Kattarp västerut mot kusten. En stor obebyggt gemensam betesmark för djuren från gårdarna omkring.

Jöns var en duktig hantverkare och speleman. Han kallades till Signestorp, tillsammans med sin bror, för att täcka tak och bygga hus.

Här på gården bodde då Nils Tygesson med fru Pernilla och barn. Nils Tygesson byggde flera hus under sin tid på Signestorp. När ett hus var färdigt satte man upp ett ”lösholt” med initialer och årtal. Vi finner Nils Tygesson och hans Pernilla, 1816, i ett lösholt över dörren till boningslängan.

När den unge, raske Jöns Jonsson kallades hit några år senare var det för att hjälpa till med mera byggnadsarbete.

En av Nils Tygessons döttrar hette Hanna.

Jon och Hanna fattade tycke för varandra – och de gifte sig 1829. Jöns var då 30 år och Hanna var 19 år. De övertog Signestorp efter Hannas föräldrar.

Hur de såg ut i unga år vet vi inte – däremot ser vi dem på ett foto från 1860 – sittande allvarliga och uppklädda

Vi vet en del om dem. Jöns var lång, senig, smidig och stark – han var en duktig hantverkare och speleman, till och med av konungen utsedd till häradsspeleman, dvs han hade uppdraget att ordna musik på gille. Han spelade fiol och komponerade själv. Mer än 100 danser är nedtecknade med egenhändigt skrivna noter – långdanser, kadrilj, polonäs och valser.

Hanna beskrivs som en intelligent och klok kvinna med gemytligt och lätt humör.

Spelmansyrket fick Jöns lämna, när han tog över lantbruket på Signestorp.

Gården skötte han väl och byggde ut den med stallängan och logen. På Signestorp skapade Jöns och Hanna ett fint och glatt hem där 12 barn föddes.

3 dog. 9 nådde vuxen ålder.

Hanna och Jöns dog 1891 resp 1895.

Hanna blev 81 och Jöns 96 år gamla

Jöns var rask och lättrollig i alla sin dagar. Det berättas att han i 90-års ålder – han hade biodling på gården – förföljde en bisvärm, som rymt – över åker och äng – och fångade in den efter en språngmarsch på ½ mil.

Läs mer om dem på Jöns Jonsgårdens hemsida på Internet.

Jöns och Hanna bodde alltså här på Signestorp. Inte långt härifrån – på andra sidan Kattarp – låg och ligger ännu Ebbarp. En gård med anor från 1650-talet och gått i arv i samma familj sedan dess – precis som Signestorp.

På Jöns och Hannas tid – mitten av 1850-talet – bodde på Ebbarp Pehr Nilsson och hans fru Boel med sina barn.

Pehr var en myndig och respektingivande man, som inte gärna ville bli emotsagd. Mycket bestämd herre. Driftig och ordningssam.

Boel beskrivs som en duktig och begåvad kvinna, frimodig och glad – och väl skickad att hantera sin mer despotiske make. De fick 7 barn. 1 dog. 6 barn nådde vuxen ålder.

Vi har foto av dem också – från 1860. Kanhända gick de till fotografen samtidigt – eller en kringresande fotograf kom till bygden då? Säkert kände de varandra – förmodligen goda grannar och vänner. Höll sommarfester och julagille tillsammans.

Vi kan föreställa oss dessa gille. Stora familjer med många ungdomar. Se framför er när Jöns och Hanna bjuder Nils och Boels-familjen till Signestorp. 20 personer! Så roligt! Vilken gemenskap! Stora härliga kalas med mycket dans – och säkert spelade Jöns valser på sin fiol ”så glöttarna dansade så tågan stod”! - och vad kunde man tänka sig händer..?

Jo – två av syskonen på Signestorp förälskar sig – och gifter sig – med två av syskonen från Ebbarp. Lustigt nog en Kerstin från Signestorp gifter sig med Sten från Ebbarp-och en Kerstin från Ebbarp gifter sig med Johannes från Signestorp. Därutav blev 8 barn Stensson – och 10 barn Jönsson. Dubbelkusiner alltså. Därför är gårdarna Signestorp och Ebbarp sammanbundna med fasta släktband.

På släkttavlan ser vi också hur övriga syskon gifter sig och får familjer.

På släkttavlan A – släkten Ebbarpsgrenen. På släkttavlan F – släkten Signestorpsgrenen.

Nu gick åren – födelse, giftemål och död. Nya generationer och nya tider.

En släktafla upprättades 1917 av Gustaf Stensson. Den kompletterades 1949 av släktintresserade medlemmar: Åberg, Stenson, Hellberg.

Det var så att1944 befann sig två skåningar uppe i huvudstaden för att försvara fosterlandet. Det var krig ute i Europa och dessa pågar var inkallade och satt på en expedition i Stockholm. De kände inte varandra. Efter två dagars hövligt samtalande – konstaterede de till sin överraskning att de faktiskt var kusiner!!

Det kändas snopet- detta att inte känna sin släkt bättre!

Så togs initiativet till släktföreningen och vidare kompletteringen till släkttavlan. Släktföreningen Ebbarp – Signestorp bildades 1949.

Första släktnöte hölls på Fleninge Gästgivargård 1949 – och släktföreningen har sedan dess hållt möte vart 3je år.

Signestorp var på 1940 – 50 talet förfallet och obebott.

George Leire var sonson till Jöns Jonsson. Han blev civilingenjör på Chalmers Högskola i Göteborg 1898 – och vidare efter utlandsår – direktör för Stal-Laval i Finspång. Bodde sedan i Stockholm till sin död 1974, 97 år gammal.

På 1960-talet väcktes intresse av att restaurera gården Signestorp. George stödde projektet ekonomiskt. Med stora insatser av praktisk och kunnig hjälp av eldsjälarna inom släktföreningen – såsom lantbrukaren Erik Sönne och museiintendenten Gustaf Åberg – påbörjades arbetet med att återställa gården i sitt gamla skick.

George anslog dessutom medel, som möjliggjorde bildandet av ”Stiftelsen Jöns Jonsgården” – vars ändamål är att bevara denna gård, som ett kulturminne, att ge kommande generationer en bild av en bondgård i denna bygd på 1800-talet.

Därför kan vi hålla vårt släktnöte här – och gå runt och se hur Jöns och Hanna bodde och levde.

Läs mera om Jöns Jonsgården på Internet!!

Sammanställt och uppläst av Marianne af Ugglas, juli 2001

